

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιόδικον σύγγραμμα, ὁλοῦντος συρραχὸν εἰς τὴν χώραν ὑμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικὸς	Ἐξωτερικὸς
ὑπόψια . . . . . δρ. 16.—	Ἐπεψία . . . . . δρ. 20.—
ἐλάμνος . . . . . > 8,50	Ἐλάμνος . . . . . > 10,50
οἰμῆνος . . . . . > 4,50	Τοῖμῆνος . . . . . > 5,50

καὶ συνδρομαὶ ἀρζονταὶ τὴν 1ην ἐκδόσιν μὲνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1876

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΒΕΛΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 40. Ἐξωτερικ. λεπ. 45

ἑλλὰ ἀποσπορευμένον ἀνὸν, ἐπίσης λεπ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐαγγελίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαθρβένιον

Ἔτος 42ον — Ἀριθ. 51

Περίοδος Β' — Τόμος 27ος

Εν Ἀθήναις, 21 Νοεμβρίου 1920

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

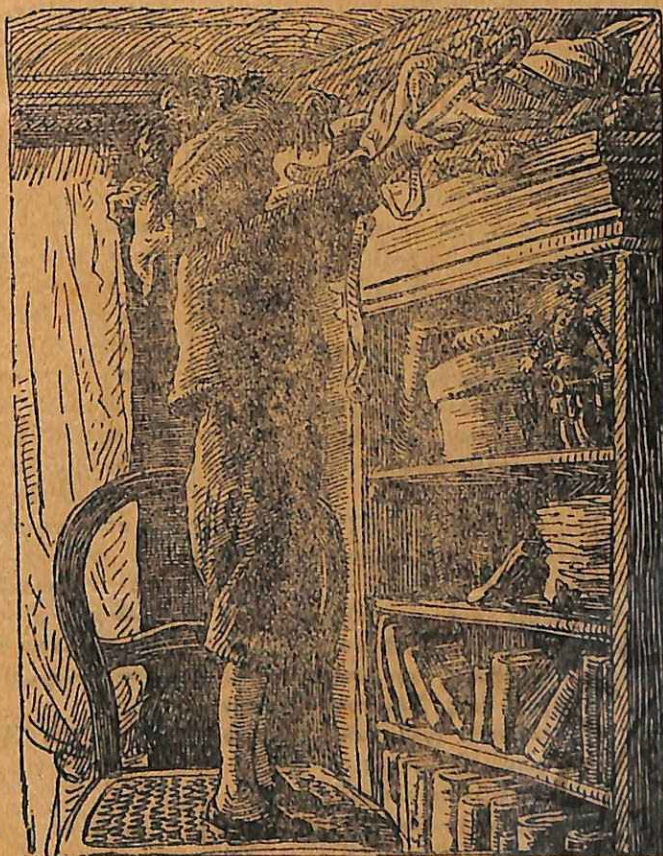
IB'.

Ἐβρεξε μ' ἓνα σφουγγάρι τὸ μάτι μου, γιὰ νὰ ξεπριστῇ. Ἐπλυνε ὕστερα τὸ γδάρσιμο τῆς μύτης μου καὶ τῆς κόλλησε ἓνα τσιροτο. Τέλος ξεσκόνισε τὰ ρούχα μου καὶ προσπάθησε νὰ ράψῃ πρόχειρα μερικὲς σχισιματιές.

Πῶς κατάντησε, — συλλογιζόταν, — γιὰ νὰ θελήσῃ νὰ κἀνῃ τὸ Μέγ' Ἀλέξανδρο, χωρὶς νὰ ξέρῃ!

Ἄ, μὰ δὲν ἦταν καθόλου εὐκολο! Ἐπρεπε νὰ εἶναι ὁ πιὸ γενναῖος ἀπ' ὅλα τὰ παιδιὰ, ἐνῶ δὲν ἦταν... Ἐπρεπε νάχῃ καὶ τὴ δύναμη νὰ ἐπιβληθῇ, ὅτ'ν τὰ παιδιὰ σήκωσαν κεφάλι. ἐνῶ αὐτὸς τῶσδε στὰ πόδια!.. Μὰ βέβαια ποὺ δὲν θὰ ἔκανε ἔτσι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ ἀληθινός!

Κι' ὁ Ἀλέκος, φυλάγοντας τὸ γαταγάρι του κι' ὅ,τι

τοῦ εἶχε ἀπομείνει ἀπὸ τὰ πολεμικά του πράγματα, συλλογιζέται: «Ἄς πιάσω πάλι τὰ βιβλία μου κι' ἄς ἐπιδοθῶ καλύτερα στὰ ἔργα τῆς εἰρήνης... Ποιὸς ξέρεῖ! ὥς νὰ μεγαλώσω, μπορεῖ νὰ μὴ γίνου-ναι πιά πόλεμοι καὶ νὰ μὴ χρειάζονται Μεγάλοι Ἀλέξανδροι!..»

Κι' ἔπιασε νὰ διαβάσῃ τοὺς Μύθους του. Μὰ ἐκεῖ βρῆκε κι' ἓνα Μῦθο ποὺ τελειώνει ἔτσι: «Ὅσα δὲ φτάνει ἡ Ἀλεπού, τὰ κάνει κρεμαστάρια.»

(Τέλος)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ' (Συνέχεια)

— Φτάνει μόνο νὰ μᾶς βοηθήσῃ, ὁ ἀέρας...

— Μὰ κι' αὐτὸς γι' αὐτὸ ἐξευρέθηκε, ἀποκρίθηκε ὁ Τζὼν Μπλόκ. Σήμερα, δυστυχῶς, εἶχε δουλειὰ ἄλλου... στὸν Ἀτλαντικό, στὸν Εἰρηνικό, ποῖος ξέρεῖ!... γιὰτὶ δὲ φύσηξε οὔτε γιὰ νὰ γεμίσῃ τὴ σκούφια μου!.. Προτιμώτερον θάταν μὴ καλὴ τρικυμία ποὺ θὰ μᾶς ἐρρίχνε σὲ μὴ καλὴ ἀκρογιαλιά...

— Ἡ ποὺ θὰ μᾶς βοῦλιαζε, Μπλόκ!

— Ἄ, ὄχι αὐτό! θὰ ἦταν ἡ χειρότερη λύση ἀπ' ὅλες...

— Ποιὸς ξέρεῖ, Μπλόκ!

Οἱ δύο ἄνδρες στάθηκαν λίγα λεπτά χωρὶς νὰλλάξουν οὔτε λέξη. Δὲν ἀκούγονταν παρὰ ἓν ἀδύνατο πάχλασμα στὰ πλευρά τῆς βάρκας.

— Κι' ὁ πλοίαρχός μας; ρώτησε ὕστερα ὁ νέος.

— Ὁ Χάρρυ Γκούλδ, ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος, δὲν εἶναι καλὰ... ἀποκρίθηκε ὁ Τζὼν Μπλόκ. Τὸν ἔκαμαν σὲ κακὴ κατάστασις ἐκεῖνοι οἱ κακοῦργοι!.. Ἡ πληγὴ τοῦ κεφαλοῦ τοῦ πονᾷ πολὺ... Κι' ὅσο συλλογιέμαι πῶς ἓνας ἀξιωματικὸς τῆς ἐμπιστοσύνης του τᾶκανε ὅλα!.. Ἐκεῖνος ὁ ἄτιμος ὁ Μπόρρυτ ξεσήκωσε καὶ τοὺς ἄλλους ἐναντίον του... Ἄχ, δὲν θὰ τὸν ἴδω κρεμασμένο ἀπὸ μὴ κερί!..

— Τὸν ἀθλιο! τὸν ἀθλιο!... εἶπε ὁ νέος, σπρίγγοντας τοὺς γρόθους ἀπὸ ἀγαχνιτῆρη. Μὰ ὁ καίμενος ὁ Χάρρυ Γκούλδ; Ἐσὺ, Μπλόκ, ἀλλάξες τὴν πληγὴ τοῦ ἀπόψε;

— Ναι, ναι... Κι' ἀπὸ τοῦσδε τρεῖς κομπρέσσες στὸ κεφάλι, μπόρεσε νὰ μοῦ μιλήσῃ... Μὰ με τόσο ἀδύνατη φωνή! «Σ' εὐχαριστῶ, Μπλόκ, μοῦ εἶπε, σ' εὐχαριστῶ... (Σὰ νὰ εἶχε ἀνάγκη νὰ μ' εὐχαριστήσῃ!) Κι' ἡ στεριά; με ρώτησε, ἡ στεριά;... — Ἐννοῖα σου, καπετάνιο μου, τοῦ λέω, καὶ κάπου θάναί κι' αὐτή, κάπου θὰ τὴ βροῦμε!..» Μὲ κοίταξε καὶ ξανάκλεισε τὰ μάτια του...

Επειτα ο Μπλόκ άρχισε να μουρμουρίζει μονάχος του :

« Η στεριά... Χμ! Ο Μπόρουπτ κι' οι συνένοχοί του ήξεραν τί έκαναν!... Όσο μάς κρατούσαν φυλακισμένους στ' άμπαρι, ήλθαζαν δρόμο, απομακρύνθηκαν καμμία εκατοστή λεύγας κι' ύστερα μ'ας παράτησαν 'ς αυτή τη βάρκα, σε μέρος του Ωκεανού, όπου κανένα πλοίο βέβαια δεν θα περάσει!... »

Ο νέος είχε σηκωθεί και στεκόταν με το σώμα γυρισμένο δεξιά και με ταύτι προσεκτικό.

— Άκουσες τίποτα, Μπλόκ; ρώτησε.

— Τίποτα... τίποτα, αποκρίθηκε ο ναύκληρος· ούτε ή θάλασσα δεν κάνει πιά κρότο, λες και της έρριξαν λάδι!...

Ο νέος δεν επρόσθεσε λέξη και ξανακάθισε με σταυρωμένα χέρια.

Την ίδια στιγμή, ένας επίδατης ξανακάθισε στον πάγκο του και, μ' ένα κίνημα απελπισίας, έφώναξε :

— Ναι, καλύτερα θάταν να βούλιαζε αυτή ή βάρκα και να πνιγόντασε όλοι μας, παρά να μ'ας τυραννήση ή φοικτή ή πείνα!... Αύριο τελειώνει κι' ή τελευταία μας προμήθεια!... Δεν θάχουμε πιά να φάμε τίποτα!...

— Αύριο... ναι, αύριο, κύριε Ούόλστον, αποκρίθηκε ο ναύκληρος. Άν έδούλιαζε ή βάρκα, «αύριο» δεν θά υπήρχε πιά κι' όμως έν «αύριο» θά υπάξη!...

— Καλά λέει ο Τζών Μπλόκ, επρόσθεσε ο νέος. Δεν πρέπει να πελπιζόμαστε, Τζέιμς!... Όποιος κίνδυνος κι' άν μ'ας απειλή, ή ζωή μας ανήκει στο Θεό και μόνος αυτός την κάνει ό,τι θέλη... Σ'ό,τι συμβαίνει, ο Θεός βάζει το χέρι του και δεν μ'ας επιτρέπεται να λέμε πως δεν θά βοηθήση!...

— Ναι, ψιθύρισε ο Τζέιμς κατεβάζοντας το κεφάλι, μά δεν είναι κανείς πάντα κύριος του έαυτού του...

Τη στιγμή εκείνη, ένας άλλος επίδατης, καμμία τριανταριά χρονών, — εκείνος που καθόταν απελπισμένος στην πλώρη της βάρκας, — έπλησίασε τον Τζών Μπλόκ και του είπε :

— Ναύκληρε, ο άτυχός μας πλοίαρχος, που τον τρώει ο πυρετός, δεν μπορεί να κυβερνή αυτή τη βάρκα και, οπύώ μέρες τώρα, σεις τον αναπληρώνετε... Η σωτηρία μας λοιπόν βρίσκεται στα χέρια σας... Έχετε καμμία έλπίδα;...

— Έχω, λέει... αποκρίθηκε ο Τζών Μπλόκ. Έχω και πολλές, σ'ς βεβαιώ! Έλπίζω πως αυτή ή διαβολομπουνάσα δεν θ' άρχηση να πάρη τέλος κι' ο άνεμος που θα τη διαδεχθή, θά μ'ας βγάλη σε καλό λιμάνι!...

— Σε καλό λιμάνι;... ψιθύρισε ο επίδατης, προσπαθώντας να διαπεράση με το βλέμμα το πυκνό σκοτάδι της νύχτας.

— Και γιατί όχι; εξακολούθησε ο Τζών Μπλόκ, κοιτάζοντας κι' αυτός μακριά.

Κάπου θά υπάξη κανένα!... Φτάνει να βάλουμε πλώρη κατ' καί, με καλό άγέρα!... Άν ήμουν έγω ο Θεός, θά σπερνά έδω όλόκληρη καμμία δωδεκαριά νησιά, όλα στη διάθεσή μας!

— Δεν ζητούμε τόσα πολλά, ναύκληρε, αποκρίθηκε ο επίδατης, που δεν μπόρεσε να μη χαμογέλαση.

— Αλήθεια, υπέλαβε ο Τζών Μπλόκ, άς σπρώξη τη βάρκα σε κανέν' άπ' αυτά που υπάρχουν, και μ'ας φτάνει· δεν είναι ανάγκη να φαρμακική τώρα νησιά έπίτηδες για μ'ας, άν και, να λέμε την αλήθεια, δείχτηκε κάμποσο φιλόργουρος για τα μέρη αυτά του Ωκεανού!...

— Μά που βρισκόμαστε άρα γε;

— Δεν θά μπορούσα να πω ούτε κατά προσέγγιση μερικών λευγών, αποκρίθηκε ο Τζών Μπλόκ. Οκτώ ήμέρες... ναι, οκτώ όλόκληρες ήμέρες, οι κακούργοι έκαπνισαν μ'ας κρήσαν κλεισμένους στο άμπαρι, στα κατάβαρα, χωρίς να μπορούμε να ίδουμε τί δρόμο ακολουθούσε το πλοίο, ούτε καν άν πήγαινε κατ' το βορριά ή κατ' το νοτιά!... Το μόνο βέβαιο είναι πως έτρεχε γρήγορα.

— Κι' έγω πιστεύω, Τζών Μπλόκ, πως κάναμε πολύ δρόμο!... Άλλά κατ' ποιο μέρος;...

— Όσο γι' αυτό, δεν ξέρω τίποτα! Τραβήξαμε κατ' τον Ειρηνικό, αντί κατ' τον Ινδικό;... Την ήμέρα που έγινε ή επανάσταση, ήμασταν απόξω από τη Μαδαγασκάρη!... Από καί όμως, καθώς ο άνεμος εξακολουθούσε να φυσά δυτικός, ποιος ξέρει μή μ'ας έσπρωξε εκατοντάδες λεύγες μακριά, προς το μέρος των νησιών του Αγίου Παύλου ή του Άμστερνταμ;...

— Όπου δε βρίσκε κανείς παρά άγρίους του χειρότερου είδους, συμπλήρωσε ο Τζέιμς Ούόλστον. Όπωσδήποτε, εκείνοι που μ'ας απαρτήσαν, δεν ήταν καλύτεροι!...

— Το βέβαιο είναι, είπε ο Τζών Μπλόκ, πως εκείνος ο παληάνθρωπος ο Μπόρουπτ θάλλαζε τη διεύθυνση του Φλάγ και θά τράβηζε κατ' τις θάλασσες όπου θά μπόρη πύ εύκολα να διαφύγη την τιμωρία και να εξασκή την πειρατεία με τους συνένοχους τους. Συμπεραίνω λοιπόν πως θά βρισκόμαστε πολύ μακριά από το δρομολόγιό μας, τη στιγμή που μ'ας πέταξαν σ' αυτή τη βάρκα και μ'ας άφησαν!...

— Άς βρούμε όμως κανένα νησί νάράξουμε, έστω κι' έρημονήσι, δεν πειράζει!... Με το κνήνη, με το ψάρεμα θά τρεφόμαστε, και θά τρυπώνουμε σε καμμία σπηλιά!... Και γιατί δεν θά κάναμε κι' έμεις σ' αυτό το νησί, ό,τι έκαναν κι' οι ναυαγοί του Λάγδλορντ στη Νέα-Έλβετία;... Με γερά χέρια, με μυαλό, με θάρρος!...

— Βεβαιότατα, αποκρίθηκε ο Τζέιμς Ούόλστον. Μά οι ναυαγοί εκείνοι είχαν στη διάθεσή τους και το Λάνδλορντ με όλο του το φορτίο έμετε όμως δε θάχαμε τί-

ποτα από το φορτίο του Φλάγ αυτή τη βραδιά!...

Η συνομιλία έκόπηκε. Μία γεμάτη πόνο, άκούστηκε :

— Νερύ!... νερύ!...

— Ο πλοίαρχος! είπε κάποιος άπ' επιάτης. Τον καίει ο πυρετός!... Εύ-που που έχουμε νερό και!...

— Αυτό είναι δική μου δουλειά, ο ναύκληρος. Άς πιάση ένας από σας το μόνι... Ξέρω που είναι ή στάμνα και λίγα σταγόνες νερό θάνακουρίσουν τον καπετάνιο μας!...

Κι' άμέσως, ο Τζών Μπλόκ σηκώθηκε από τη θέση του και πέρασε στην πλώρη. Οι άλλοι τρέψι επιάτες έμειναν σιωπηλοί, περιμένοντας να γυρίση ο ναύκληρος.

— Υστερ' από δυο-τρία λεπτά, ο Τζών Μπλόκ γύρισε στην πρύμη.

— Λοιπόν; τον ρώτησαν.

— Κάποιος μ' επρόλαβε, αποκρίθηκε ο Τζών Μπλόκ. Ένας από τους καλούς μας άγγέλους ήταν κοντά στον καπετάνιο και του έσταξε κρύο νερό στα χείλη και του σκούπιζε το μέτωπο, που κολλούσε από τον ιδρώτα. Ο κ. Γκούλντ είχ' τις αισθήσεις του; Ναι, όχι, δεν ξέρω!... Μου φαίνεται πως ήταν σε παραλήρημα. Κι' έλεγε : « Η στεριά... κάπου έδω θά είναι!... » Και το χέρι του κουνιόταν, στη σημαία του κατάρτιού που άνεμοδέρνετο.

Τού αποκρίθηκε : « Ναι, καπετάνιο μου!... κάπου έδω είναι ή στεριά!... Σε λίγο θά έρξουμε!... Την αισθάνομαι κατ' το βοριά! » Κι' αλήθεια, έμεψ οι γέροι θαλασσοπόλοι αυτά τα αισθανόμαστε!... Επρόσθεσε : « Μή φοβόσαι τίποτα, καπετάνιο μου, κι' όλα θά πάνε καλά!... Έχουμε γερή βάρκα και θά την κρατήσω σε καλό δρόμο!... Έδω-γύρω, πρέπει να υπάρχουν νησιά ένα σωρό. Θά βρούμε ένα που να μ'ας κάνη!... » Μ' άκουγε ο δυστυχισμένος, είμαι βέβαιος, κι' όταν πλησίασε το ρύς στο πρόσωπό του, μού χαμογέλασε!... Ά, τί μελαγχολικό χαμόγελο!... Χαμογέλασε και του καλού μας άγγελου!... Επειτα, έκλεισε πάλι τα μάτια του και βυθίστηκε!...

(Επεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΒΟΥΛΟΣ

(Χαρακτηρισμός)

Δεν είναι κακός, άσπλαχνος ή αδιάφορος, όπως φαίνεται συχνά· είναι μοναχά άβουλος και γι' αυτό είναι κι' όλα ' άλλα.

Διαρκώς επαναλαμβάνει το ρητό : « Το μέν πνεύμα πρόθυμον, ή δέ σάρξ άσθενής »· αυτό έχει μόνη του δικαιολογία για την αδράνεια, που του επβάλλει ή άβουλία του. Ο άβουλος έχει τόσο μικρή θέληση, που ενώ επιθυμεί πολλά πράγματα, είναι άνικανος να κάνει το παραμικρό βήμα γι να πραγματοποιή μια επιθυμία του. Κι'

σαν, πολύ φυσικά, τα πράγματα του συμβαίνουν αντίθετα άπ' ό,τι επιθυμεί, ενώ μ' ένα μικρό σπρώξιμο έν μέρους του θά πήγαιναν θαυμάσια, ο άβουλος δεν θέλει να το πιστέψη πως ο ίδιος, με την αδιόρθωτη αδράνεια του, γίνηκε δημιουργός της δυστυχίας του· αλλά κηρύττει και πιστεύει κι' ο ίδιος πως έτσι ήταν να έρθουν και δεν μπορούσε αλλιώς!...

Επειδή δεν πιστεύει ποτέ πως δεν θέλει, αλλά νομίζει πως δεν μπορεί, στην παραμικρή άρρώστεια που του τυχαίνει, χαίρεται ένδονυχα, γιατί του δίνεται έτσι αφορμή να δείχνη άνήμπορος και ν' άποστερώση όσους θά τον κατηγορούσαν για την αδράνεια του. Και για να μην αφήση να του ξεφύγη ένα τόσο σπουδαίο δικαιολογητικό, προσκολλείται στην άρρώστεια μ' έννη τη δύναμη της αδράνειας του.

Έτσι μεγαλοποιεί τους πόνους του, τρέμει με την παραμικρή ύψωση του θερμομέτρου, τρομοκρατείται κι' ο ίδιος και τρομοκρατεί κι' όλους γύρω του, με τη νύχωση του να νομίζει διαρκώς πως είναι άρρωστος, όπως νομίζουν οι δικαί του. Και πραγματικώς ο άβουλος, έρασιτεχνικώς άρρωστίζεται στην αρχή, γίνεται στο τέλος κι' αληθινά. Ε. Α.

ΤΑ ΚΑΛΑΜΙΑ

Καθώς πέρασε ο βοριάς καβαλλάρης, τα καλάμια λυγίσανε προς το ποτάμι σαν να προσεύχονταν.

— Μπα! καλώς σ'ς ήύραμε! φώναξαν όλα μαζί.

Κάτι άγριόχορτα είχαν φυτρώσει κοντά στη ρίζα τους. Δεν ήταν μεγαλύτερα από μια σπιθαμή. Μά, όσο μπύί τους έλειπε, τόσο έξυπνα εΐχανε.

— Κι' έμεις επίσης! αποκρίθηκαν στα καλάμια μ' ένα ύρος, που δεν ταίριαζε βέβαια ούτε στο μπύί τους, ούτε και στη δύναμή τους.

Τα καλάμια πειράχτηκαν. Να έχουνε τόσο θάρρος τα καλιόχορτα! Μά ήταν για να σκάν στα γέλια κανείς!...

« Νά τα μας! φώναξαν. Θά μ'ας κάγουνε τον καμπόσο. Άλλά ποιος δίνει σημασία στο μικρό λαό; Μικροπράγματα!... Δέ βαρύνει! Και άρχισαν να κοιτάνε στο ποτάμι και να μιλούν μεταξύ τους με σοβαρότητα, καθώς ταίριαζε σ' άριστοκράτες άληθινούς.

Εκείνη τη στιγμή, ένα μεγάλο σανίδι κατέβαινε παρασυρμένο από το ρέμα του ποταμιού. Τα καλάμια ξαφνιάστηκαν. Κάποιο είπε :

— Ένα θωρηκτό, ένα θωρηκτό! Βέβαια θάναθι θωρηκτό!...

Έν' άλλο καλάμι συμπλήρωσε :

— Τί μεγάλο! και τί γρήγορα φεύγει! Θά πηγαίνει για τον Ωκεανό.

Κι' όλα μαζί τα καλάμια αναστέναξαν βαθεία, πονετικά, λες κι' ήταν έτοιμα να διακρύσουν. Καταρίονταν την τύχη τους. Ένα μάλιστα, το πιο εύαισθητο άπ' όλα — θά ήταν, καθώς φαίνεται, ποιητής — δεν βαστάχτηκε πιά :

— Ά! μά δεν είναι ζωή αυτή! φώναξε. Κολλημένα πάντα στο ίδιο μέρος!... Να μην είμαστε' ελεύτερα να ταξιδεύουμε στον άπέραντο κόσμο κι' έμεις, να ίδουμε μεγάλες πολιτείες, να γυρίσουμε σε ξένες χώρες!... Τί άηδία, τί φρίκη μ' αυτή τη ζωή!...

Κι' έφυγε τόσο προς το ποτάμι, που λίγο και θά περτε μέσ' στο νερό.

Τ' άγριόχορτα γέλασαν!...

— Μή φοβόσσε, τους είπαν· θά ταξιδέψετε με τον καιρό σας και σεις. Μά καλύτερα να προσεύχεστε να μη ετάση ή ώρα αυτή.

Καθένας έζω άπ' το χορό πολλά τραγούδια έξερει!...

Το εύαισθητο καλάμι έκαμ' ένα κίνημα ήγερσης — σ'α μιά χειρονομία ούτου — και δεν έμεινε. Μπορεί κανείς να συζητήσει με το μικρό λαό;

Ο βοριάς ξαναφύσηξε. Ξαναφύσηξε πάλι. Δυνατά, δυνατώτερα. Ξαναφύσηξε άκόμα πιο δυνατά. Τα καλάμια λυγίσανε. Ξαναλυγίσανε άκόμα πιο πολύ. Κουλουριάστηκαν. Κράχ! άκούστηκε ένας θόρυβος, μιά χλαλή και νά! πέτρυνε όλα μέσ' στο ποτάμι. Το νερό ήταν κρύο, παγωμένο. Τα μιά λυγισμένησαν, τ' άλλα πιανόντανε το έν από τ' άλλο, άγωνίζοντανε για να σωθούν.

Τ' άγριόχορτα, μ' έλο που τα λυγίστηκαν, δε μπόρεσαν να σιωπάσουν.

— Καλό ταξίδι! τους φώναξαν.

Και μαζεύτηκανε στη θεούλα τους.

ΙΩ. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΙΜΝΗ ΚΑΙ ΦΕΓΓΑΡΙ

Στην άκρη του δενδροκήπου στέκει ένα ύψος φεγγάρι — κι' ή στέργνα, κάτω, το κεντ με πόσην έγνοια, πόση!... Άσπρο πορτογάιτο — που ποτές τη ζωντανή του χάρη πάνω 'ς το άσάλευτο πανί ζωγράφου δε θά δώση.

Και, κάτω, ή στέργνα, και, ψηλά, 'ς τον ουρανό ή σελήνη, διπλοκαθρεφτιστές σαν νάν' ή μιά μέσα 'ς την άλλη, — ή μιά θωρεί την άμωφία της άλλης, κι' όμοια εκείνη τρέμει μ' ή κάση την ψυχή της αδελφής της πάλι.

Κι' ή όρφανή μου άς ήτανε ή ψυχή νάσε άπαισίοι μ' ή άλλη ψυχή αδελφική, πονετική, θλιμμένη, μέσα της να καθρεφτιστή και να την καθρεφτίση κι' αντίκρινα 'ς τη σιωπηλή θωριά της, να σιωπήνη!...

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ

· Αγαπητοί μου.

ΕΛΩΝΤΑΣ, ή Διάπλάσις μου έδειξε προχτές το γράμμα ενός καλού μας φίλου, που έλεγε : « Ο αγαπητός μας κ. Φαίδων δεν θά είναι βέβαια βενιζελικός, γιατί άν ήταν, θά

τούδιναν και το Άριστέο. Δεν είν' έτσι;... Γέλασα κι' έγω. Τα διαβολάκια, είπα, τί πάνε και ξεφαχνίζουν! Γιατί αλήθεια, το Άριστέο, κατ' σύμπτωσιν, δεν το πήραν ως τώρα παρά λόγιοι του κόμματος, θιασώτες κι' ύμνητες!... Σοβαρεύθηκα όμως, όταν ή Διάπλάσις με ρώτησε : « Τί να του άπαντήσουμε; » Πραγματικώς, το παιδί έκανε μιά έρώτηση κι' ήθελε μιά άπάντηση. Και την έρώτηση αυτή μ'ας την έκαναν κι' άλλοι, μ'ας την κάνουν συχνά, και για τη Διάπλάσις, και για μένα : Τί είμαστε; Σε ποιο κόμμα ανήκουμε; Κι' άς είπε τόσες φορές ή Διάπλάσις πως δεν ανήκει σε κανένα, παρά στην Έλλάδα και στα παιδιά της. Κι' άς έγραφα κι' έγω τόσες φορές, και σε μικρούς μιλώντας και σε μεγάλους, πως δεν είναι δουλειά δική μου. Τα παιδιά, φαίνεται, δεν το πιστεύουν. Και ρωτούν, και ξαναρωτούν. Έ, μά πρέπει τελωσάντων να τους το εξηγήσω, για να καταλάβουν και να πεισθούν.

Λοιπόν, αγαπητοί μου, δεν ξέρω καλά γιατί, άλλ' από μικρό παιδί, τα κόμματα και τα πολιτικά δεν με τράβηξαν ποτέ. Μπορώ να πω μάλιστα πως μ' επείραζαν, πως μ' ένοχλούσαν. Ήμουν, ανέκαθεν, άνθρωπος του βιβλίου, της μελέτης, της επιστήμης, της τέχνης. Και τον λίγο καιρό που μ'αγναν οι πνευματικές άσχολίες, τον άγέφυκτο στον κόσμο, στην διασκέδαση, στη ζωή. Μία φορά μόνον, θυμώμαι, ενδιαφέρθηκα για ένα... ήμναρχο. Ήμουν πολύ νέος τότε, στην πατρίδα μου. Κι' ο ήποψήριος εκείνος ήταν ένας γιατρός, οικογενειακός μας φίλος, μά τόσο λαμπρός άνθρωπος, ώστε δεν μπορούσα παρά να θέλω πολύ να γίνην και ήμναρχος. Έχλασα τον κόσμο! Έμίλησα, έγραφα, έφώναζα, έτρεχα στις διαδηλώσεις του μπροστά, δεχόμεν τον κόσμο στο έλεος του σαλονιού, και την ήμέρα της εκλογής, από το πρωί ως το βράδυ, έγυρνα τα τημάτα. Μ' έλ' αυτά, ο προστατευόμενός μου απέτυχε για 44 ψήφους, — το θυμώμαι καλά, — και βγήκε ένας άλλος, τόσο αντιπαθητικός μου, όσο συμπαθητικός μου ήταν ο γιατρός. Έ, από τότε έκαμα όρκο και σταυρό. « Δεν είναι αυτά για μένα! » είπα. Και δεν άνακατέωθηκα πια ούτε σ' έλεγχο, ούτε 'ς άλλη πολιτική υπόθεση. Σε τίπο-

Ναίτε, ἐκάρδια συλλυπηθῆτε γὰρ
τὸ θάνατον τοῦ καλοῦ σου πατέρα !
Ναί, εὖ ἀφῆτε ἐνα τιμημένο ὄνομα,
τοῦ οὐδεὶς ἔχειτο χρέος νὰ το τιμῆσθε
ἀκόμα, ἀπολυθώντας τὸ παράδειγμα
τοῦ, γὰρ νὰ εἰσθε εὐτυχεῖτε. Αὐτὸ θὰ
εἴθε, ὡσεὶ καὶ τὴν παρηγορίαν σὴ με-
γίστη ληψή.

Ῥαββί, Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστει-
λαν αὐτοῖς τὴν Ἰερουσαλὴν καὶ οἱ ἔβλε-
πον. Μετρούσαντες. Μακάριον Προδρόμον
(Νόβα καὶ τὴν εὐαγγελιστὴν). Φίλος τῆς
Ἀποστολῆς, Νόβα, Μαρινὴ Σελή.

τη, "Ανθρωπος, Έλπίς, τοῦ "Εθνους καὶ Σπουδαίτης. — Εξέτελεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς ευχαριστῶ όλους γὰ τὰ καλὰ των λόγια.

"Ὅσο γὰ τὸ πρῶτο γράμμα τῆς Σικωνίας Αἰσας, τὴν βεβαίως πῶς μ' ἐνθουσίασε. Ἐπίσης καὶ τοῦ Βεν-Σιών, πῶς εἶχε νὰ μὲν γράφῃ τὸσον καιρὸ καὶ σήμερὰ μὲ ἀπ' ἐλπίδας. Ἀλλὰ τὸ Καλαματιανὸν Λουλουδὶ, πῶς παραπονιέται πῶς δὲν τοῦ ἀπαντῶ συγγὰ, πῶς νὰ τὸ ἱκανοποιήσω; Καὶ σήμερὰ ἐπίασα τὸ ἴσραϊλ τοῦ γράμματος, δὲν δὲν ὑπῆρχε πιά χωρὸς παρὰ γι' αὐτὰ τὰ λίγα λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε. Σ. Σ.

Ἀδελφὴν τὴν ἐβδόμηδα ἔλαβα τὰ ἑξῆς: — "Τὴν ὀχτὰ τοῦ Ἐδαγγελίου. — "Στὸν τάφο τοῦ Μενεκαρίτου. — "Ἄγριο δῆμιον. — "Ὁ μετα-ἐπιστάληκας. — "Αὐτὸ ἀνυχοὺς πούλ-κιν. — "Ἡ καραβίδα. — "Ὁ μύ-της. — "Σκῆψεις. — "Τὰ πηδύματα τοῦ παπᾶ. (Αὐτὰ ἐστάλησαν πρὶν ἀπὸ τὴν δέλωσίν μου).

Καίτοι τῆς προηγουμένης Σελίδος: "Οἱ δύο σινιόσεις. Τὸ σινιότι αὐτό, — γιὰτὶ σὺ πρῶτοντο ποῖναι σινιότι, — εἶμι μεταφρασθῆ πολλὰς φορές. Ἡ μεταφράσις τοῦ "Αρη, ἂν καὶ ἀρετὰ καλὴ, δὲν εἶναι ἡ καλὴτεση. Τὴν ἔβαλα ὅμως γιὰ τὸ ποῖναι, πῶς πραγματικῶς εἶναι θαυμάσιον! — Γιὰ τὰλλα κομ-μάτια, πρῶτοντο ὅλα ἐκτὸς ἐξ ὧς, ἐπειδὴ δὲν ἔχω τόπο νὰ ἐκταθῶ, λέω γενικῶς πῶς εἶναι καλὰ, θμι-μῶς καὶ ἐκτακτα. Ἐκτακτὸ εἶναι μὴν τὸ θέμα τῆς Πόδης καὶ τὸ στοιχὶ γράφισμα τῆς Κυθέρειας. Γιὰ τὰ ποιήματα τῆς Μελιδ τὰ-της τὰ εἴπαμε.

Ἐπαναλαμβάνω τὴ δέλωσίν μου, ὅτι νὰ κομμάτια γιὰ τὴ Σελίδα δὲν εἶναι δεκτὰ παρὰ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΙΜΩΝ

Ἰσθδὲν ψευδώνυμον ἀντιλαμβάνεται ἡ ἀ-ναγνωστὴς, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος, δρ. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἂν ἀναγνωσθῶνται ὡς ἱκανοὶ μέχρι τῆς 30 Νο-εμβρίου 1920. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Ἀ ἀνέκοντες εἰς ἀγῶνι, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.

Νέα Ψευδώνυμα: Φόβλα, κ. Ἑλληνική Νύκτ, κ. Κόλπος "Αττα-λίας, ἀ. (ΒΚ). "Ενδοξος Ἑλλάς, ἀ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πῶς προτάσεις λατὰ 50 διὰ τὰς ἀντιλήψεις 10 λατὰ ἡ λέξις. Μ. Μ. ἐκτείνονται νὰνταλλάξουν: ἡ Μαριχὴ Σελίρη καὶ Μαγ. Σελίρη. Ἀδελφ. Ἀντὴν, Σελβ. Καρμῆ. — ἡ Ἑλπίς τοῦ Ἐθνους μετὰ Μεσοση. Ἀντὴν, Φρέντον, Σπερσι, Δόρδον. — ὁ Ἐνδοξος Ἀσωνίδας μετὰ Γιὰ τὴ Δευτεριά, Ὑψηλ. Ἀνδρόλιβ. Γιουν-τεξ.

Ἡ Διάπλασις ἐσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Σφαιροτοῦ, Κωνσταν-τῶν (βραβείον ἐστὶν α): Ἀλέκον Μοσχ. (βεβαίως, γιὰ τὸ ψευδώνυμο πληρώσανον 2 δρ.). Καλλιόστην Γ. Πρ. (ἐλαβε, ἐ-χαριστῶ καὶ περιμένω) Νεαρό Ἡ-πειρωτὰν (ευχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια ἀλλ' αὐτὸ πῶς γράφεις, δυστυ-χῶς δὲν γίνονται) Βασιλέα τοῦ Γέλο-τος (δεκτὰ) Κο σφῆνα τῆς Δόξης (χαίρω πῶς ἐγενίεσθαι καὶ αὐτὸς ευχαριστῶ γιὰ ὅσα γράφεις ἐπίσης καὶ ὁ κ. Ξ.) Ἀνδρόμητο Ἐδωνάμι (παράκαρτο πιά

τὸ ποιηματάκι σου καὶ ὄχι τόσο ἐπι-τυχημένον τῆς ἀργότερα τίποτε ἄλλο) Μελαγγ. Ἀνθὶδα (ὄχι, γιὰ ἐκτενὴ δὲν ἔχω τόπος) Σ. Δῆμ. (τὶ λὺς! ἂν τὰ καταργῶσα αὐτὰ, οἱ φίλοι μου ἂν ἐκ-αναν ἐπαναστάσῃ! μ' αὐτὰ εἶναι τὸ κυ-ριώτερον βέλγητρο τοῦ φύλλου) Πανελ-λήνιον Ἑλπίδα (ἔχει καλῶς, τὸ δεύ-τερον) Νηρηίδα τοῦ Ἐδρίπου (τὰ ἔλα-δα) Μαγεμένο Τσομπανόπουλο Ἀδα Ἀρλεκίνου κτλ. κτλ.

Μίλην Ζέσαν, Ναυτοπούλου τῆς Ἀνδρον, Σάββαν Κ. Α. (ἔλαβα, ευ-χαριστῶ)

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 16ην Νοεμβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ πρῶτον.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμῃ μόνον οἱ ἑ-ξῆς ὅκτω: 5ος, 7ος, 12ος, 14ος, 18ος, 19ος, 20ος, καὶ 21ος. Ἐ-καστος τῶν δρ. 5, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστέλλομαι δρ. 5, 30 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ δρ. 5, 60 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1919) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τό-μοι, 26 ἐν ὧν. — Ἐκαστος: τόμος ἀρ. 15 καὶ ραμμένος δρ. 17. Ταχυδρομικὴν τέλη ἐκαστον τόμον προσθετέα εἰς τὰς ἀνω τι-μὰς: Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν λατὰ 50 ὁ ἀρ. 15 καὶ δρ. 1, 50 ὁ ραμ-μένος, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικόν δρ. 1, 50 εἰτε ἀρ. 15 εἰτε ραμμένος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 1910ν Διαγωνισμοῦ λυσιμ. Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου Αὐ-λῶσις δεκτὰ μέχρι τῆς 21ης Ἰανουαρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν ἂν ἔχουν ἀκόμῃ δημοσι-εῖν, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φύλ-λων.]

708. Δεξιόχειρος ὅς παρὴν ἐν γράμμα. Κατόπι: ἐν γράμμα. Κι' ἀπὸ αὐτὸ τὸ κράμα ὅς ἔγγ' ἀπὸ ἀπὸ τῆς: Συγχρόνως ἡγεμόνος Ὁ εἶδος του καὶ μόνος! Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἀσβίου

709. Συλλαβόχειρος: Ἀν' ἀντιμὴ κητήν. Μ' ἀρχαῖο θεὸν ἂν ἐνὸς, Γυναικὴ τῆς Ἀγίας Γραφῆς ἢ σχηματίζον παρεμβύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γούνη. Φαροπούλας 710. Μεταγραμματισμός: Εἶμι νησὶ ἀπ' τὰ γνωστά. Μ' ἀλλὰ, τὸ κεράλι. Ἀπ' τὰ μυστήρια τὰ ἐπτά Το ἐνὸς ἂν προβάλῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰνυλίας Χορ 711. Δημιόδες Αἰνυλίας: Πράσινα πύργος, Κόκκινα μεντέρια, Μαύροι ἀραπάδες Κοιμούνται μετὰ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φαληρικῆς Αἰσας 712. Πινακίς: + Οἱ σταυροὶ πόλεις τ. Γαλλίας. * + * = Ἀρχ. θεός. * + * = Ποτόν. * + * = Ποιητὴς λατίνος. * + * = Ἀρχαῖος ἱατρός. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πάλλως

713. Μαριχὴ Ἐλκὸν ἄνευ εἰκόνας. — Νίνα, Κώστα, Φίλιππος, Μαρία 1 Ἐλάτε νὰ σᾶς δώσω ἀπὸ λῆγο.

—Τί; — Ἀπ' αὐτὸ πῶς εἶπα.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωρ. Δ. Πετούσης

714. Ἀλγεβρικὸν Παίγνιον (3-α) + 1 = ; Ὅς διαδοχῇ μὴ λέξις.

Ἰδέα τοῦ Ἡλίου. 715. Ποιητὴς Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευ-τέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέξῃ, σχηματίζον ὕμνον ἑκτατον.

1. Ἀπόστολος 2. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 3. Κράτος τῆς Εὐρώπης 4. Πόλις τῆς Πελοποννήσου 5. Πόλις τῆς Γα-λίας 6. Ἀρχαῖος θεός. 7. Ἀρχαία θεά. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δήτης.

716. Φωνηεντόλιπον πρ-πλ-μ-πλ-ν Ἐστάλη ὑπὸ Γόγου τοῦ Παριζιάνου

717. Γρίφος
Τ
Τ Τ ὦ ὦ
Φεῦ! Τ γέτα Τ ὦ ὦ δά!
Τ Τ ὦ ὦ
Τ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νύμφης τοῦ Ὀλύμπου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλλου 37

530. Κομικός (κόμην, ΚΩ.) — 531. Σά-ρα-σιος. 532. Θῆρα-θύρα. — 533. Πισ-σα-δοσις. — 534. Κατανή.

535. Α. Κ. Α. Π. Η. 536-537. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 538-539. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 540-541. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 542-543. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 544-545. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 546-547. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 548-549. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 550-551. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 552-553. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 554-555. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 556-557. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 558-559. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 560-561. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 562-563. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 564-565. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 566-567. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 568-569. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 570-571. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 572-573. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 574-575. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 576-577. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 578-579. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 580-581. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 582-583. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 584-585. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 586-587. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 588-589. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 590-591. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 592-593. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 594-595. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 596-597. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 598-599. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 600-601. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 602-603. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 604-605. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 606-607. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 608-609. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 610-611. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 612-613. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 614-615. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 616-617. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 618-619. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 620-621. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 622-623. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 624-625. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 626-627. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 628-629. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 630-631. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 632-633. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 634-635. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 636-637. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 638-639. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 640-641. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 642-643. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 644-645. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 646-647. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 648-649. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 650-651. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 652-653. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 654-655. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 656-657. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 658-659. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 660-661. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 662-663. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 664-665. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 666-667. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 668-669. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 670-671. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 672-673. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 674-675. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 676-677. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 678-679. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 680-681. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 682-683. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 684-685. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 686-687. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 688-689. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 690-691. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 692-693. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 694-695. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 696-697. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 698-699. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 700-701. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 702-703. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 704-705. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 706-707. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 708-709. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 710-711. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 712-713. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 714-715. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 716-717. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 718-719. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 720-721. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 722-723. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 724-725. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 726-727. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 728-729. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 730-731. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 732-733. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 734-735. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 736-737. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 738-739. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 740-741. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 742-743. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 744-745. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 746-747. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 748-749. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 750-751. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 752-753. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 754-755. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 756-757. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 758-759. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 760-761. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 762-763. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 764-765. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 766-767. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 768-769. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 770-771. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 772-773. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 774-775. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 776-777. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 778-779. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 780-781. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 782-783. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 784-785. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 786-787. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 788-789. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 790-791. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 792-793. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 794-795. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 796-797. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 798-799. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 800-801. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 802-803. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 804-805. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 806-807. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 808-809. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 810-811. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 812-813. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 814-815. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 816-817. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 818-819. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 820-821. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 822-823. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 824-825. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 826-827. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 828-829. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 830-831. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 832-833. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 834-835. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 836-837. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 838-839. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 840-841. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 842-843. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 844-845. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 846-847. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 848-849. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 850-851. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 852-853. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 854-855. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 856-857. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 858-859. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 860-861. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 862-863. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 864-865. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 866-867. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 868-869. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 870-871. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 872-873. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 874-875. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 876-877. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 878-879. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 880-881. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 882-883. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 884-885. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 886-887. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 888-889. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 890-891. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 892-893. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 894-895. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 896-897. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 898-899. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 900-901. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 902-903. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 904-905. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 906-907. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 908-909. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 910-911. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 912-913. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 914-915. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 916-917. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 918-919. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 920-921. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 922-923. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 924-925. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 926-927. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 928-929. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 930-931. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 932-933. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 934-935. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 936-937. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 938-939. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 940-941. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 942-943. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 944-945. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 946-947. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 948-949. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 950-951. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 952-953. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 954-955. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 956-957. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 958-959. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 960-961. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 962-963. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 964-965. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 966-967. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 968-969. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 970-971. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 972-973. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 974-975. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 976-977. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 978-979. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 980-981. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 982-983. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 984-985. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 986-987. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 988-989. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 990-991. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 992-993. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 994-995. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 996-997. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 998-999. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1000-1001. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1002-1003. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1004-1005. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1006-1007. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1008-1009. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1010-1011. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1012-1013. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1014-1015. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1016-1017. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1018-1019. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1020-1021. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1022-1023. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1024-1025. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1026-1027. 1. Χῶμα, Α. Γ. Α. Π. Η. 1028-1029. 1. Χῶμα